
OSOBNÍ ZPRÁVY

Nestárnoucí

Prof. RNDr. PhMr. Robert Kalvoda, DrSc.

Připadá mi to nedávno, kdy jsem se na stránkách tohoto časopisu vyznával ze své úcty a obdivu k profesoru Kalvodovi u příležitosti jeho 80. narozenin. Při všeobecně známé vitalitě a akčnosti profesora Kalvody bude jistě mnohým připadat neuvěřitelné, že 28. 3. 2011 oslaví již 85. narozeniny. Že se tak děje zrovna na Den učitelů, je sice náhodné, ale navýsost symbolické. Prof. Kalvoda totiž bezesporu patří k nejlepším učitelům elektroanalytické chemie, s nimiž jsem se setkal. Navíc byl, je a doufejme, že ještě dlouho bude, uznávaným expertem v této oblasti, jak jsem se mohl přesvědčit na spoustě mezinárodních akcí, kde je jeho jméno vyslovováno s úctou a obdivem.

Doufám, že ani oslavenec ani čtenáři mi nebudou mít za zlé, když se do těchto řádků kromě slov obdivu a úcty vloudí i trochu závisti. Přiznám se, že profesoru Kalvodovi závidím lehkost a nadhled, s nímž je dodnes schopen řešit odborné i lidské problémy, jeho schopnosti komunikační a organizační, jeho vitalitu, s níž se dodnes vrhá do studia nejnovější odborné literatury, do psaní článků i posudků. Závidím mu jeho schopnost vyhmátnout podstatné a přecházet nepodstatné.

A abych trochu odčinil ta slova závisti, tak mu chci popřát. Popřát, aby mu ještě dlouho zůstal jeho elán, vitalita i všechny výše zmíněné lidské i odborné schopnosti. A zároveň popřát nám všem, abychom ho mohli ještě dlouho vidat a obdivovat na odborných akcích české i mezinárodní elektroanalytické komunity a těšit se i z jeho nadšení kulinářského.

Takže, pane profesore, jménem svým, všech Vašich spolupracovníků, kolegů i žáků a jménem celé české elektroanalytické komunity, Vám přeji – jak je v našich kruzích zvykem – „Hlavně to zdravíčko“.

Jiří Barek